

P-0247/22
7.3.2022.**Sud Bosne i Hercegovine**
Суд Босне и Херцеговине**Broj: S1 3 U 038921 21 U**
Sarajevo, 03.03.2022. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Udruženje građana „Borba protiv korupcije u BiH“ – Transparency International Bosne i Hercegovine, Banja Luka, protiv rješenja broj: 06-11324-4/2020 od 04.09.2020. godine, tuženog „Elektroprenos-Elektroprijenos BiH“ a.d. Banja Luka, Marije Bursać 7A, u upravnoj stvari slobodnog pristupa informacijama, na nejavnoj sjednici održanoj dana 03.03.2022. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tuženog broj: 06-11324-4/2020 od 04.09.2020. godine se poništava i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak.

Tuženi je dužan tužitelju naknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 100,00 KM, u roku od 15 dana.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, broj i datum navedeni u uvodu presude, odbačena je kao neblagovremena žalba tužitelja, izjavljena protiv rješenja „Elektroprenos-Elektroprijenos BiH“ a.d. Banja Luka, broj: 06-11324-2/2020 od 06.08.2020. godine, kojim je odbijen zahtjev tužitelja za pristup podacima, broj: 02-122 JP (142) od 22.07.2020. godine i to u dijelu zahtjeva koji se odnosi na iznose naknada za članove upravljačkih tijela, te su iste informacije utvrđene kao izuzetak od javnog objavljivanja, dok je u preostalom dijelu zahtjeva odobren pristup traženim informacijama.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, u kojoj navodi da je, pozivom na Zakon o slobodi pristupa informacijama BiH, podnio zahtjev „Elektroprenos-Elektroprijenos BiH“ a.d. Banja Luka, te tražio dostavu informacija

koje su pod kontrolom istog – informacije o sastavu upravljačkih tijela sa iznosima naknada za članove, broj zaposlenih u preduzeću po bilo kojem osnovu, finansijski izvještaji sa pripadajućim aneksima za 2019. godinu i izvještaji eksterne revizije za 2019. godinu. „Elektroprenos-Elektroprijenos BiH“ a.d. Banja Luka je rješenjem od 27.06.2019. godine, djelimično odbio dostaviti tražene informacije u dijelu koji se odnosi na naknade za članove upravljačkih tijela. Na navedeno rješenje žalbu je uložio tužitelj u odbijajućem dijelu, a tuženi je, utvrđujući da li je žalba blagovremena dopuštena i izjavljena od strane ovlaštenog lica, utvrdio da je žalba podnesena nakon roka predviđenog za žalbu, te je donio rješenje, kojim je žalbu odbacio kao neblagovremenu. Tužitelj smatra da je žalbu podnio u zakonom predviđenom roku i da je tuženi pogrešno utvrdio činjenično stanje i pogrešno odbacio žalbu kao neblagovremenu, suprotno odredbama člana 92. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH. Predlaže da ovaj Sud tužbu uvaži, osporeno rješenje poništi i naloži da se tužitelju omogući slobodan pristup traženim informacijama u cjelosti, te tuženog obaveže na plaćanje troškova upravnog spora.

U odgovoru na tužbu, tuženi ostaje pri svojim stavovima, te predlaže da se ista kao neosnovana odbije.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Iz podataka u spisu, proizilazi da se tužitelj dana 22.07.2020. godine, obratio „Elektroprenos-Elektroprijenos BiH“ a.d. Banja Luka, sa zahtjevom za dostavu informacija i to - informacije o sastavu upravljačkih tijela sa iznosima naknada za članove, broj zaposlenih u preduzeću po bilo kojem osnovu, finansijski izvještaji sa pripadajućim aneksima za 2019. godinu i izvještaji eksterne revizije za 2019. godinu. Dana 06.08.2020. godine, prvostepeni organ je donio rješenje, kojim je djelimično usvojio zahtjev tužitelja, dok je za informacije koje se odnose na iznose naknada za članove upravljačkih tijela, utvrđeno da se radi o izuzetku od javnog objavljivanja.

U žalbi od 24.08.2020. godine, izjavljenoj na ovo rješenje, tužitelj ističe da je prvostepeni organ nepravilno utvrdio izuzetak u smislu člana 8. Zakona, te da je propustio sprovesti test javnog interesa. Tužitelj konstatuje da se radi o iznosima naknade koje javni organ daje članovima svojih upravljačkih tijela, te je jasno da se radi o iznosima koji se troše u ime svih građana za upravu jednog organa, te smatra da je interes javnosti da se upozna sa načinom potrošnje javnih sredstava u javnim organima. Drugostepeni organ je dana 04.09.2020. godine, postupajući po žalbi, istu odbacio kao neblagovremenu, navodeći u rješenju da je žalilac rješenje primio dana 07.08.2020. godine, a žalbu izjavio dana 24.08.2020. godine, nakon 17 dana od dana dostavljanja rješenja, te da je kao neblagovremenu valjalo odbaciti.

Pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja dovedena je u pitanje navodima tužbe i stanjem u spisu predmeta. Zaključak tuženog organa je nepravilan i nezakonit i posljedica je pogrešne primjene materijalnog prava, nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te je u konačnici imalo za posljedicu donošenje pogrešnog zaključka o odlučnim pravno-relevantnim činjenicama.

U konkretnom slučaju, tužitelj je od „Elektroprenos-Elektroprijenos BiH“ a.d. Banja Luka, zahtijevao pristup informacijama koje su pod njegovom kontrolom, a ovaj organ je, odlučujući o istom, donio rješenje kojim je djelimično uvažio zahtjev tužitelja, odbijajući ga u dijelu zahtjeva, koji se odnosi na dostavljanje podataka o iznosima naknade za članove upravljačkih tijela i da se iste utvrđuju kao izuzetak od javnog objavljivanja.

Nezadovoljan navedenim rješenjem u odbijajućem dijelu, žalbu je uložio tužitelj dana 24.08.2020. godine, a tuženi je, postupajući po navedenoj žalbi, istu odbacio kao neblagovremenu, pozivajući se na odredbe člana 218. Zakona o upravnom postupku BiH, kojim je propisano da se žalba protiv rješenja podnosi u roku od 15 dana od dana prijema rješenja, ako zakonom nije propisano drugačije, a da je tužitelj žalbu uložio nakon 17 dana od dana prijema rješenja.

Tačno je da je odredbama člana 218. Zakona o upravnom postupku BiH propisano da se žalba protiv rješenja podnosi u roku od 15 dana, ako zakonom nije drugačije određeno. Rok za žalbu za svaku osobu i za svaki organ kojima se rješenje dostavlja, računa se od dana dostavljanja rješenja. Nije sporno da je tužitelj prvostepeno rješenje primio dana 07.08.2020. godine i da je rok za žalbu isticao u subotu dana 22.08.2020. godine, a da je žalbu na isto izjavio dana 24.08.2020. godine (ponedjeljak). Pri tome valja imati u vidu odredbe člana 92. Zakona o upravnom postupku BiH, kojim je u članu 1. propisano da početak i tok rokova ne sprečavaju nedjeljni dani, odnosno dani kada se ne radi i dani državnih praznika. Stavom 2. istog člana propisano je da „ako posljednji dan roka pada u nedjelju ili na dan državnog praznika ili u neki drugi dan kad organ kod koga se radnja postupka ima preduzeti, ne radi, rok ističe istekom prvog narednog radnog dana. Dakle, kako je rok za žalbu isticao u subotu dana 22.08.2020. godine, a da tog dana ne radi institucija kojoj se žalba ima predati, to je nepravilan stav tuženog da je žalbu kao neblagovremenu trebalo odbaciti. Upravo suprotno, tužitelj je žalbu na prvostepeno rješenje predao u zakonom propisanom roku, a to je prvi naredni radni dan, ponedjeljak 24.08.2020. godine.

Na osnovu svega navedenog, ovaj Sud je stanovišta da su pri rješavanju konkretne upravne stvari, tuženi i prvostepeni organ, pogrešno primijenili materijalno pravo, iz čega je izveden pogrešan zaključak, zbog čega je tužbu tužitelja trebalo uvažiti, osporeno i prvostepeno rješenje poništiti i predmet vratiti na ponovni postupak u skladu sa zakonom. U ponovljenom postupku, prvostepeni organ će zahtjev tužitelja riješiti primjenom relevantnih materijalnih propisa i u skladu sa pravilima postupka, koja su od uticaja na rješavanje ove pravne stvari i zakonom, pri čemu će postupiti onako kako je navedeno u ovoj presudi i donijeti novi upravni akt.

Tužitelju pripada pravo na naknadu troškova koje je imao u ovom upravnom sporu, jer je njegova tužba uvažena i osporeno rješenje poništeno, a u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH. Dosuđeni troškovi se sastoje od naknade za troškove takse na tužbu, u iznosu od 100,00 KM, dosuđeno primjenom člana 22. – Tarifa broj 3. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH,, broj: 39/03).

Iz svega izloženog, ovaj Sud je našao da je tužba tužitelja osnovana, zbog čega je primjenom člana 37. stav 1., 2. i 3. a u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o

upravnim sporovima BiH (Službeni glasnik BiH broj: 19/02 do 74/10), odlučio kao u dispozitivu rješenja.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

